

[Justitsministeren.]

man vilde yde Politiet en bedre Lønning, men jeg er ikke i Stand til at angive noget bestemt her; man maa drøfte i Udvalget i Forbindelse med Lønningsudvalget, hvilke Lønninger der er naturlige for Politiet.

Den anden Hovedindvending af økonomisk Art fra det ærede Medlem Hr. Hasle var den, at der vilde blive for stor Forskel mellem Opdagerlønninger og det øvrige Politis Lønning, og jeg tror, den samme Betragtning kom til Orde gennem den ærede Ordfører Hr. Hassing Jørgensens Udtalelser. Maa jeg hertil sige i al Almindelighed, at jeg skal stille mig saa venligt som overhovedet muligt over for Diskussioner i denne Henseende i et Udvalg, jeg har ikke paa Forhaand nogen Opfattelse her.

Derimod har jeg en bestemt Opfattelse med Hensyn til det næste Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hasle rejste, nemlig om ikke Københavns Politi og Statspolitiet burde have en fælles Chef. Det vil jeg ikke gaa med til. Jeg tror, man hverken fra Statspolitikens Ledelse eller fra Københavns Kommunalbestyrelse vilde finde en saadan Ordning rigtig.

Dernæst spurgte det ærede Medlem Hr. Hasle, om der ikke var for mange Politimestre her i Landet. Det ved jeg ikke rigtig, det tror jeg ikke man kan sige. Man kan maaske sige, at hvis der ikke var lagt saa mange, Politiet i og for sig uvedkommende, Opgaver ind under Politiet, vilde man maaske kunne nøjes med færre Politimestre. Paa den anden Side viser Forholdene forskellige Steder — jeg behøver i saa Henseende kun at nævne Sorø —, at den nuværende Ordning synes at tyde paa, at det visse Steder har været vanskeligt for Politimesteren at føre et effektivt Tilsyn med sine Opgaver uden for det Sted, hvor han selv har boet. Det er saaledes med Hensyn til Politikredsene, at Politimestrene har ret omfattende Kredse, ofte med flere Købstæder, og at de maa rejse frem og tilbage. Det er maaske derfor nærliggende med det store Arbejde, de i øvrigt har, at de kommer til at tage det lidt lettere uden for den By, hvor de selv har deres Kontor.

Derfor viser et Forhold som det i Sorø i hvert Fald mig, at det er meget tvivlsomt, om man tør sige, at der er for mange Politimestre, og fra tidligere Diskussioner her, da jeg forrige Gang var Justitsminister, erindrer jeg da ogsaa, at det var en ret almindelig Opfattelse, at der var for mange Underrettsdommere, men ikke for mange Politimestre efter Arbejdsfordelingen. Men

det kan man godt se paa i Udvalget, det har jeg ikke noget imod at drøfte.

Endvidere spurgte det ærede Medlem Hr. Hasle, om jeg ikke mente, der burde en mere specialiseret Uddannelse til for dem, der skulde være Politimestre, og det er jeg tilbøjelig til at give ham Ret i. Der har ofte fra det menige Politis Side været klaget over, at Udnævnelse til Politimestre eller overordnede Stillinger inden for Politiet skete uden tilstrækkelig Hensyntagen til en forudgaaende fyldig politimæssig Uddannelse, og jeg synes, der er noget rigtigt i disse Argumenter. Jeg vil bestræbe mig for at gaa i den Retning, som den ærede Ordfører udtalte — noget andet er, at man ikke i Øjeblikket i Henseende til Kvalifikation, Eksamen o. s. v. har det Materiale, jeg kunde ønske man havde.

Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Hasle paa Det konservative Folkepartis Vegne ligesom en senere æret Ordfører udtalte sin Sympati for Politifuldmægtige med Statsansættelse, jeg anser det ogsaa for baade rimeligt og retfærdigt at skride hertil nu.

Den ærede Ordfører for Det frie Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Hartel, sagde, at Rigspolitichefen efter hans Opfattelse burde have en større Myndighed. Ja, i og for sig ogsaa efter min Opfattelse, hvis man skulde over til den rent rationelle Ordning, men som jeg nævnte før, er dette Forslag et Forsøg paa at naa til et Kompromis mellem den tidligere Ordning og det, jeg anser for det rationelle — et Kompromis, som jeg har ment nødvendigt af Hensyn til Rigsdagens Syn paa disse Spørgsmaal, og herefter tror jeg nogenlunde at have truffet det rette ved den Stilling, som Rigspolitichefen har faaet. Men jeg har intet som helst imod, at man drøfter dette i Udvalget.

Hvad angaar det økonomiske, sagde den ærede Ordfører Hr. Hartel, at hans Parti ønskede ikke en Ordning, der lettede Hovedstaden paa Landkommunernes Bekostning. Jeg har svaret paa denne Indvending, medens jeg derimod ikke har svaret paa hans dermed i Forbindelse staaende Udtalelse om, at Rigspolitiet bør betales af Statskassen. Rent principielt synes jeg han har Ret, men hvis vi skal se paa de praktiske politiske Forhold, ser jeg ingen Udvej for i Øjeblikket at foreslaa, at Statspolitiet helt og holdent skal betales af Statskassen. Man kommer vist til at diskutere de Problemer under Udligningsfonden.

Jeg har lovet ved Lejlighed at give